Leadership Existențial

On Ianuarie 10, 2016

Descoperă toate efectele cumulate ale unei schimbări de sine, retrăind acele senzații de tipul "Sunt viu, plin".

N-am altă cale de a mă înrudi cu ființa pe care mi-am ales-o ca purtătoare a puterii mele de autodepășire, decât lansându-mă într-o căutare a artisticului, privind înspre un dincolo de aici și acum, căruia trebuie să îi trec numaidecât hotarul. E și asta un fel de a mă înțelege cu timpul în privința a ceea ce trebuie să trăiesc ca să pot recunoaște dimensiunea detaliului care face din însăși viața mea o opera de artă, un ecoul al sentimentului de frumos investit cu funcția de schițare inițială a unui tablou sau a diverselor lui detalii într-un rămas bun de la vechile idei și obișnuințe.

Nu am cui să mă spovedesc, când timpurile își desfac întreaga lor recoltă pe tărâmurile fermecate ale spiritualității pe care mulți au uitat să mai umble, decât hârtiei dreptunghiulare în care scrisul sincer - ca o pedeapsă ușoară - va răsuna puternic peste veacuri.

Continui să înșir rânduri, cu acel exces de pozitivitate care face ca problemele omenești să pară mai puțin tenebroase, tot așa cum Napoleon își așternea pe hârtie gândurile victorioase cu o zi înaintea bătăliei de la Austerlitz, între prăpastia unei margini de siguranță și nebunia unei clipe oarbe.

Şirurile lungi de gânduri, împrăștiate pe harta unei lumi închipuite dintr-o altă ecuație a sublimului, între coordonatele întrebărilor și răspunsurilor, rămân laudă, mărturie și învinuire. Depinde de ziua ce urmează să vie.

Leadership: Ești dispus să experimentezi cele mai înalte standarde de rafinament și o meticuloasă măiestrie a unei capodopere prin unificarea contrariilor dintre esența vieții și aparența din imaginarul povestirii ei?

Nu pot cu niciun chip să-mi dau seama cine sunt, între atâtea spații, goluri și plinuri ce stabilesc aria hârtiei. Neașteptat, intru în legătură directă cu influența unei fascinații stranii. Simt că devin parte a unui univers în care este conținut un potențial infinit de modelare și remodelare a realității. Cum să fugi din calea un Austerlitz al minții, între atâtea momente, cadre și episoade mișcătoare, prezente în perimetrul mirific al unei existențe ce încă nu și-a consumat liniștile și neliniștile?

Îmi amintesc de lucrătorul acela epuizat dintr-o fabrică, care după dureroasa experiență a solitudinii se înapoiază la țară, acolo unde simte că își are rădăcinile. Contactul cu pământul îi prilejuiește revelația vocației sale, ajutându-l să umple vidul interior.

Ceea ce mă face și pe mine să mă întreb: Oare foaia de hârtie, cu ale ei cuvinte desprinse direct din sufletul unei chemări către ceea ce este autentic, va umple oare și ceea ce încă nu știu despre mine? Sunt dispus să experimentez cele mai înalte standarde de rafinament și o meticuloasă măiestrie a unei capodopere, prin unificarea contrariilor dintre esența vieții și aparența din imaginarul povestirii ei, cu o singura conditie: de a nu deveni sclavul unei ratiuni suprasolicitate de efortul urmăririi neîncetate a propriilor viziuni și ambiții.

Leadership: Contactul cu ceea ce contează să împlinești prilejuiește revelația vocației tale în lupta dintre ceea ce se vede și ceea ce se ascunde, dintre realitatea exterioară și

imaginația de basm?

Imperiul unui intelect fără reguli cuprinde cuvintele, iar cuvintele, chiar împrăștiate și aglomerate, pot învinge lumea. Cine știe să citească urmele lor va vedea o așteptare în umbra unui timp care se scurge, în bătaia unei rafale puternice de trăiri contradictorii.

Numai un anumit număr de reprezentări imaginare pot deveni realitate, într-un anumit moment al timpului, în îngustimea sau generozitatea conștiinței. Încearcă să explici, dacă poți, lupta dintre stări și refularea sau admiterea acestora în conștiință. Nu-ți poți închipui câte sensuri îți rezervă singularitatea, ușoare de manevrat ca un vis frumos, sau grele de pătruns ca un stejar cu mii și mii de rădăcini înfipte într-un pământ de "cumpănă".

Ca să înțelegem leadershipul trebuie să surprindem temporar imaginea omului prins într-o realitate a cărei constantă este interpretarea într-o anume cheie a povestirii vieții sale, formată dintr-o succesiune de atitudini, momente emoționale, reacții, care pătrund în jos pe calea principiului de cauză și efect. Apoi să ne întoarcem busola spre omul nou, evoluat într-o unitate de timp măsurată prin filtrarea convingerilor pe care el le nutrește cu privire la realitatea acestei schimbări de imagine, de sine.

Vocația este acea predispoziție pentru un anumit domeniu de activitate sau pentru o anumită profesiune, dar care este întreținută de creșterea treptată a acceptării de sine. Ar trebui să facă înconjurul lumii cuvintele scriitorului român George Sbârcea: *„Contactul cu ceea ce contează de fapt prilejuiește revelația vocației tale, ajutându-te să travestești vidul interior în conștiința împăcată a omului care își află propriile tipare."*

Ceea ce contează să împlinești în viață este rostul unei povestiri care are un anumit sens pentru cel ce o parcurge din perspectiva eroului care își împlinește destinul prin vocația, mereu reconfirmată, a definirii de sine în relație cu o nouă realitate.

Un portret sugestiv este reflectat printr-o analiză introspectivă de mare acuitate. Să te descoperi prin întoarcerea la tine, la starea de bine, la credința că poți reconfigura harta despre lume și viață, să prilejuiești alte alegeri care să favorizeze plinătatea ta în lumina a ceea ce ai mai bun și mai durabil, sunt niște procese care intră în alcătuirea rostului vieții.

Leadershipul Existențial se referă la putința acceptării de sine, încadrată într-o formă afectivă de interes real îndreptat spre o anumită direcție de tipul " *Sunt viu, plin* ". Oamenii de mare valoare și-au dobândit capacitatea de a-și evalua viața și de a o trăi altfel, prin prisma a ceea ce rezultă din formele de exercitare a profesiei, în special din procesul de creație.

Nu este de ajuns să fii înzestrat cu viziune pentru a întruni cerințele leadershipului existențial. Ci este necesar, pentru a evolua din punct de vedere al orientării pe care o are concepția ta despre lume, să asimilezi acea capacitate de receptare a semnalelor interne: emoții și senzații, care te ajuta să devii o ființă umană spirituală înaltă.

Source: https://neculaifantanaru.com/leadership-existential.html